DREWNIANE CERKWIE W POLSKIM I UKRAIŃSKIM REGIONIE KARPAT

Posted on 7 grudnia 2021

W dniach 15-17 listopada 2021 r. w województwie podkarpackim odbyło się **Posiedzenie Międzynarodowej Rady Konserwatorskiej Miejsca Światowego Dziedzictwa UNESCO Drewniane Cerkwie w polskim i ukraińskim regionie Karpat**. Po przerwie wymuszonej pandemią udało się zorganizować i przeprowadzić spotkanie reprezentantów Polski i Ukrainy związanych z opieką nad drewnianymi cerkwiami wpisanymi na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO.

Delegacją polską kierował Zastępca Dyrektora Narodowego Instytutu Dziedzictwa Mariusz Czuba. Stronie ukraińskiej przewodniczył Włodzimierz Gerycz, od lat koordynujący działania związane z cerkwiami wpisanymi na Listę u naszych sąsiadów. Ze strony polskiej, przybyła reprezentacja duchowieństwa - gospodarzy obiektów sakralnych oraz diecezjalnych konserwatorów zabytków. Ponadto w spotkaniu uczestniczyli przedstawiciele urzędów konserwatorskich z Przemyśla, Krosna i Nowego Sącza oraz specjaliści z Narodowego Instytutu Dziedzictwa z Warszawy, Krakowa i Rzeszowa. Po stronie ukraińskiej obok gospodarzy cerkwi (z rad parafialnych i muzeów) licznie przybyli reprezentanci administracji obwodowych oraz przedstawiciele świata nauki z Narodowej Akademii Nauk Ukrainy, ukraińskiego ICOMOS oraz uczelni politechnicznej ze Lwowa.

Program spotkania obejmował rozmowy plenarne oraz spotkania studialne w terenie. Zwizytowano i omówiono stan konserwacji cerkwi w Turzańsku. Wizyta w zrekonstruowanej cerkwi w Komańczy była okazją do dyskusji o autentyzmie i wartości niematerialnej dziedzictwa kulturowego. W drugim dniu wizyta studialna w Muzeum Budownictwa Ludowego w Sanoku dała możliwość zaprezentowania wielokulturowości regionu oraz metod prezentacji tradycyjnego budownictwa drewnianego. Miasteczko galicyjskie dostarczyło inspiracji do dalszej dyskusji o autentyzmie i narracjach przybliżających dziedzictwo szerokiej publiczności. W czasie spotkania plenarnego reprezentanci obu stron przedstawili informacje o stanie konserwacji cerkwi, o pracach badawczych i konserwatorskich o problemach i sukcesach w nieustannym dążeniu do zachowania tych kruchych obiektów w jak najlepszym stanie. Prezentacje referatów, których nie powstydziło by się poważne akademickie sympozjum połączono z otwartą rozmową o codziennych problemach gospodarzy obiektów. Strona polska przekazała uczestnikom spotkania wzorcowe studia konserwatorskie dla kolejnych obiektów (cerkwie z małopolski), opracowane przez specjalistów z NID.

Trzeba odnotować, iż spotkanie, nad przebiegiem którego czuwali pracownicy OT NID w Rzeszowie posłużyło odnowieniu więzi między gospodarzami poszczególnych obiektów współtworzących wpis i było dobrą zapowiedzią współpracy, którą trzeba będzie zacieśnić w związku ze zbliżającym się obowiązkiem sporządzenia raportu okresowego wymaganego cyklicznie dla dóbr światowego dziedzictwa.